

Neva: un te (1992)

L'hora dels adéus (1995)

El dia dels morts. Un oratori per a Josep Pla (1997)

Pinsans i Caderneres (2008), espectacle musical

Al cel (2009), entorn de la figura de Jacint Verdaguer

Pintura

L'obra pictòrica, que ha donat a conèixer en nombroses exposicions, mostra un èmfasi en els volums i una certa geometrització i simplificació de les formes, en la tradició constructivista de Cézanne. Aquesta tendència, però, defuig la radicalitat que desemboca en l'abstracció i que equilibra la influència d'italians com ara Giotto, Mantegna o Piero della Francesca i altres pintors com Pierre Bonnard, que es manifesta sobretot en el cromatisme matisat.

L'any 2010 hom li dedicà al Museu de Montserrat l'exposició *Comadira: 50 anys de pintura. Una antologia*.

➤ *Podeu trobar més informació del Club de lectura a:*
<http://biblioteca.reus.cat>

Club de lectura "llegir el teatre"

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

L'Hort de les oliveres de Narcís Comadira

Trobada el dia 18 de maig
a 2/4 de 7 de la tarda.

NARCÍS COMADIRA

Girona, Gironès, 22 de gener de 1942

Formació i trajectòria

Seminarista a Montserrat (1962-65), cursà estudis d'arquitectura i de filosofia i lletres a la universitat de Barcelona, on es llicencià en història de l'art. Del 1971 al 1973 fou lector a la Universitat de Londres, estada que tindria una gran influència en la seva producció poètica posterior. És membre del consell de redacció de la revista *Serra d'Or* i col·labora a la premsa (*El País*; *Descobrir*). El 1976 exposà per primer cop la seva obra pictòrica a Girona. L'any 2013 rebé la Creu de Sant Jordi.

Poesia

El gruix de la seva obra literària és dedicat a la poesia i, en aquest gènere tendeix, a través d'un progressiu rigor mètric i lingüístic, cap a les formes clàssiques, la contemplació, la reflexió i la ironia. L'humanisme que traspua se sap desbordat pels canvis d'un món massificat i tecnificat. Com en la pintura, és manifest en l'obra poètica la influència del Noucentisme, entorn del qual, de manera explícita o més indirecta, giren moltes de les seves reflexions.

Prosa

L'obra en prosa de Comadira és diversa, bé que té com a denominador comú la reflexió i la descripció de referència cultural, especialment de la ciutat de Girona, sobre la qual ha publicat:

Guia de l'arquitectura dels segles XIX i XX a Girona (1978)

Girona. Matèria i memòria (1989),

Girona : retrat sentimental d'una ciutat (1998)

És també autor d'un guió televisiu sobre el Museu de la Catedral de Girona.

Llibres situats entre l'assaig literari, la crítica d'art, l'evocació culta, la memòria personal i la reflexió sobre l'actualitat són:

Sense escut (1998, recull d'articles)

L'ànima dels poetes (2002)

Camins d'Itàlia (2005)

Forma i prejudici: papers sobre el noucentisme (2006)

Dies de França (2008)

Forma i prejudici: Papers sobre el Noucentisme (2006)

Les paraules alades (2011)

Traducció

La qualitat de les seves versions de poetes sobretot anglesos i italians ha estat reconeguda amb diversos guardons.

Teatre

Els anys noranta Comadira s'inicià com a dramaturg amb una obra que comparteix les preocupacions del seu univers poètic: la fugacitat de la vida i la inevitabilitat i de la mort, el dubte, la ironia i les renúncies implícites i ineludibles en les decisions, etc. N'han estat representades:

La vida perdurable (1991)